

Sír Földanya. Itt is, ott is sebek esnek rajta.

Szekeres tizedes haslövést kapott. Tizenegy szovjet lélekre rácsukódik az örökjég doboza. Maléter: Honvédjeim, itt vagyok. Tökölről hoznak, de hova? Miért tömbösödött így Európa? Keserű íz a szájban. Forradalmi Carpe diem.

Szabadságharc!

Most már az. Ne hagyd magad, magyar! Kész vagyok meghalni. Mecséri is. Ő is Tökölön tárgyalt az éjszaka. És most az ő légvédelmesei...

No, nem baj! Vivát!

De nem.

Élni kell. Szenvedni. Meghurcoltatni. Verőlegények öklében hagyni az országot.

Mi is van addig?

Apám a 10. rendű vádlott. Csak úgy. Első fokon 10 év Márianosztra. Korábban szabadult.

Nővérem szabadította ki a börtönből 1961 adventjében. Anyám méhében fogant az álom, hogy majd így lesz.

Apám már érte is harcolt. Értem is.

'57-ben összeismerkedtek. Rabkenyéren élni.

Áramszünetben a gyertyák mindig valakiért égtek.

Csonkig. Hiszen hosszú az áramszünet. Gyülekezzetek... Egyedül, egyedül. Egyedül!

Most mi van? Hány év? Hány rovátka a falon?

Megtettük? Meg.

Jogtalanul?

Szeretlek Isten, Apa!

Anya, állj mellé. Szükségeitek lesz egymásra. Unokáitok lesznek...